

Limba noastră

Nelu Preda

Limba noastră-i armonie, susur dulce de izvor,
Mărturie mereu vie, despre-un mândru brav popor.

Dacii liberi ne-o lăsară, moștenire glorioasă,
Toți românii o păstrară și-o vorbesc și-acum în casă.

Chiar de-s răspândiți în lume, pruncii lor știu românește,
Românesc e al lor nume – cinste celui ce îi crește.

Limba noastră e fecundă, balade, basme și doine
Propagate ca o undă, sunt știute de oricine.

De la munte pân' la mare, din apus în răsărit,
Te-nțelege ori și care, nu contează de ce rit.

Mulți pretind că ești adusă, de romani cu foc și pară...
Dar latina nu-i pătrunsă,nici în propria lor țară!

Alți-au încercat prin timpuri, limba să ne-o-nstrăineze,
Slavi, tătari, sau pui de unguri, fură doar să eșueze.

Limba noastră ne unește și acum și-n viitor,
Sufletul pe românește, simte - suntem un popor!

De aceea, noi cu toții, cât vom fi te vom vorbi,
Și-ori unde ne poartă sortii, sunetele-ți vom sorbi!